Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 26. janvārī*

Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013 — No Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas nosūtītu velosipēdu imports — Galīgā antidempinga maksājuma, kas piemērojams Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 13. pants — Apiešana — 18. pants — Nesadarbošanās — Pierādījumi — Netiešu pierādījumu kopums — Pretrunīgs pamatojums — Pamatojuma neesamība — Procesuālo tiesību pārkāpums

Apvienotās lietas C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P

par trīs apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko attiecīgi 2015. gada 27. un 29. maijā un 1. jūnijā iesniedza

Maxcom Ltd , Plovdiva (Bulgārija), ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki –

City Cycle Industries , Kolombo (Šrilanka), ko pārstāv *T. Müller-Ibold*, *Rechtsanwalt*, un *F.-C. Laprévote*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Savienības Padome, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Boelaert*, vēlāk – *H. Marcos Fraile*, kā arī *B. Driessen*, pārstāvji, kam palīdz *R. Bierwagen* un *C. Hipp*, *Rechtsanwälte*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *M. França*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē (C-248/15 P),

un

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *M. França*, pārstāvji,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki –

* * Tiesvedības valoda – angļu.

City Cycle Industries , Kolombo, ko pārstāv *T. Müller-Ibold*, *Rechtsanwalt*, un *F.-C. Laprévote*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Savienības Padome, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Boelaert*, vēlāk – *H. Marcos Fraile*, kā arī *B. Driessen*, pārstāvji, kam palīdz *R. Bierwagen* un *C. Hipp*, *Rechtsanwälte*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Maxcom Ltd , Plovdiva, ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē (C-254/15 P),

un

Eiropas Savienības Padome, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Boelaert*, vēlāk – *H. Marcos Fraile*, kā arī *B. Driessen*, pārstāvji, kam palīdz *R. Bierwagen* un *C. Hipp*, *Rechtsanwälte*,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki –

City Cycle Industries , Kolombo, ko pārstāv *T. Müller-Ibold*, *Rechtsanwalt*, un *F.-C. Laprévote*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *M. França*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

Maxcom Ltd , Plovdiva, ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē (C-260/15 P).

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre V. Džakobo-Peironela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 2. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 22. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Maxcom Ltd*, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta spriedumu lietā *City Cycle Industries*/Padome (T-413/13, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:164), ar kuru tā atcēla Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV 2013, L 153, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā regula"), 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl tas attiecas uz *City Cycle Industries* (turpmāk tekstā – "*City Cycle*").

Atbilstošās tiesību normas

2 Strīdu faktisko apstākļu laikā tiesību normas, kas regulēja Eiropas Savienības veiktos antidempinga pasākumus, bija iekļautas Padomes 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1168/2012 (OV 2012, L 344, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula").

3 Šīs regulas 13. pants "Pasākumu apiešana" bija formulēts šādi:

"1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un Kopienu vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Kopienu, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz Kopienu caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Kopienā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Kopienā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un

b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un

c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas priekšlikuma vai pēc dalībvalsts vai ikvienas ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Izmeklēšanu veic Komisija, kurai var palīdzēt muitas dienesti, un izmeklēšanu pabeidz deviņu mēnešu laikā. Ja galīgi noskaidroti fakti attaisno pasākumu darbības jomas paplašināšanu, to veic Padome pēc Komisijas priekšlikuma, iepriekš apspriežoties ar Padomdevēju komiteju. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar 14. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja [to veic] uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Kopienas, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā produkta ražotājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka viņi nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē. Ja apiešanas prakse, process vai darbības notiek Kopienā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ar ražotājiem, kam piemēro pasākumus.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju vai ar Padomes lēmumu, ar kuru ievieš pasākumus, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

[..]”

4 Minētās regulas 18. pantā bija paredzēts:

“1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus.

[..]

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.”

Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgā regula

5 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–28. punktā. Šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot šādi.

6 2012. gada 14. augustā Komisija saņēma lūgumu, ko tajā iesniedza *Fédération européenne des fabricants de bicyclettes* [Eiropas Velosipēdu ražotāju federācija] (*EBMA*) trīs Savienības velosipēdu ražotāju vārdā, to aicinot veikt izmeklēšanu par iespējamu antidempinga pasākumu, kas noteikti ar Padomes 2011. gada 3. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas [..] Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2011, L 261, 2. lpp.), apiešanu, importējot velosipēdus no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas.

7 Komisija 2012. gada 25. septembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 875/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par antidempinga pasākumu, kas noteikti ar Īstenošanas regulu Nr. 990/2011, iespējamu apiešanu, nosūtot velosipēdus no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Indonēzijā, Malaizijā, Šrilankā un Tunisijā, un ar ko nosaka šā importa reģistrēšanu (OV 2012, L 258, 21. lpp.).

8 2012. gada 26. septembrī Komisija informēja *City Cycle* – Šrilankā reģistrētu sabiedrību, kas eksportē velosipēdus uz Savienību, – par šīs izmeklēšanas uzsākšanu un tai nosūtīja atbrīvojuma pieprasījuma veidlapu atbilstoši pamatregulas 13. panta 4. punktam. *City Cycle* tika lūgts atbildēt uz šo atbrīvojuma pieprasījuma veidlapu vēlākais līdz 2012. gada 2. novembrim. Tā iesniedza atbildi Komisijā 2012. gada 30. oktobrī.

9 2013. gada 21. janvārī Komisija veica pārbaudes apmeklējumu *City Cycl*e telpās.

10 2013. gada 31. janvārī Komisija informēja *City Cycl*e par tās nodomu piemērot pamatregulas 18. pantu.

11 2013. gada 21. martā Komisija nosūtīja *City Cycl*e, kā arī Šrilankas un Ķīnas iestādēm vispārēju informatīvu dokumentu, kurā izklāstīti tās secinājumi attiecībā uz pārsūtīšanas un montāžas darbībām un norādīts tās nodoms ierosināt attiecināt uz Šrilankas izcelsmes importu antidempinga pasākumus, kuri noteikti attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu. Šajā dokumentā šī iestāde arī noraidīja *City Cycl*e atbrīvojuma pieprasījumu.

12 2013. gada 29. maijā Padome pieņēma strīdīgo regulu.

13 Šīs regulas preambulas 35.–42. apsvērumā attiecībā uz Šrilankas sabiedrību sadarbošanās apmēru Padome būtībā norādīja, ka tiek uzskatīts, ka no sešām Šrilankas sabiedrībām, kas bija iesniegušas atbrīvojuma pieprasījumu atbilstoši pamatregulas 13. panta 4. punktam, tikai trīs sadarbojās. Attiecībā uz šīm trīs sabiedrībām, no kurām viena atsauca savu atbrīvojuma pieprasījumu un pārējās divas pietiekami nesadarbojās, secinājumi tika balstīti uz pieejamajiem datiem atbilstoši pamatregulas 18. pantam.

14 Minētās regulas preambulas 58. apsvērumā Padome secināja, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

15 Strīdīgās regulas preambulas 77.–82. apsvērumā Padome analizēja apiešanas praksi, kas ir šo pārmaiņu tirdzniecības modelī starp šo trešo valsti un Savienību pamatā.

16 Attiecībā uz pārsūtīšanas praksi šīs regulas preambulas 77.–79. apsvērumā ir noteikts:

> “(77) Šrilankas uzņēmumi, kas sākotnēji sadarbojās, [atsauces periodā] nodrošināja 69 % no kopējā Šrilankas eksporta uz Savienību. Izmeklēšanā pārsūtīšanas prakse netika konstatēta trijos no sešiem uzņēmumiem, kas sākotnēji sadarbojās. Kā norādīts 35. līdz 42. apsvērumā, attiecībā uz pārējo eksportu uz Savienību sadarbības nebija.

(78) Tāpēc, ņemot vērā 58. apsvērumā minētās pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē un to, ka ne visi Šrilankas ražotāji/eksportētāji izrādīja atsaucību un/vai izmeklēšanā sadarbojās, var secināt, ka šo ražotāju/eksportētāju eksporta apjoms tiek nodrošināts ar pārsūtīšanas praksi.

(79) Tādējādi ir apstiprināts, ka Ķīnas izcelsmes ražojumi tiek pārsūtīti caur Šrilanku."

17 Minētās regulas preambulas 81. un 82. apsvērumā Padome norādīja, ka Šrilankā nav tikusi konstatēta montāžas darbību pastāvēšana pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē.

18 Šīs pašas regulas preambulas 92., 96. un 110. apsvērumā Padome konstatēja, pirmkārt, ka nepastāv cits iemesls vai ekonomiskais pamatojums, izņemot vēlmi izvairīties no spēkā esošajiem antidempinga pasākumiem, otrkārt, ka šiem pasākumiem ir samazināta koriģējošā ietekme un, treškārt, dempinga esamību, salīdzinot ar agrāk noteikto normālo vērtību.

19 Šādos apstākļos Padome strīdīgās regulas preambulas 115. apsvērumā secināja, ka pastāv apiešana pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē, veicot pārsūtīšanas darījumus caur Šrilanku.

20 Saskaņā ar strīdīgas regulas 1. panta 1. punktu Īstenošanas regulas Nr. 990/2011 1. panta 2. punktā paredzētais galīgais antidempinga maksājums 48,5 % apmērā tika attiecināts uz velosipēdiem, kas nosūtīti no Šrilankas, neatkarīgi no tā, vai tiem ir deklarēta šīs valsts izcelsme. Minētās regulas 1. panta 3. punktā ir paredzēta paplašināto maksājumu iekasēšana par šo pašu importu, kas reģistrēts saskaņā ar Regulu Nr. 875/2012.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2013. gada 9. augustā, *City Cycle* cēla prasību, lūdzot atcelt strīdīgās regulas 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl šīs tiesību normas to skar.

22 Ar atsevišķu dokumentu, kas tika iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, *City Cycle* lūdza lietu izskatīt, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a pantā, redakcijā, kas bija spēkā tiesvedības šajā tiesā laikā, paredzēto paātrināto tiesvedību. Ar Vispārējās tiesas septītās palātas 2013. gada 8. oktobra lēmumu tika apmierināts pieteikums par lietas izlemšanu paātrinātā procesā.

23 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 17. oktobrī, Komisija lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2013. gada 11. novembra rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs apmierināja Komisijas lūgumu par iestāšanos lietā. Tomēr, ņemot vērā Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a panta 2. punkta otro daļu, redakcijā, kas bija spēkā tiesvedības šajā tiesā laikā, Komisijai tomēr netika atļauts iesniegt iestāšanās rakstu.

24 Ar procesuālo dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 19. martā, *Maxcom* lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Vispārējās tiesas septītā palāta apmierināja šo lūgumu ar 2014. gada 16. jūlija rīkojumu.

25 2014. gada 25. jūnijā Komisija lūdza atļaut iesniegt iestāšanās rakstu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantam tā redakcijā, kas bija spēkā tiesvedības šajā tiesā laikā. Vispārējā tiesa noraidīja šo lūgumu.

26 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam *City Cycle* norādīja piecus pamatus. Pirmais pamats bija balstīts uz pamatregulas 13. panta 1. punkta un 18. panta 1. punkta pārkāpumu. Šī pamata pirmajā daļā *City Cycle* apstrīdēja Padomes secinājumu saistībā ar to, ka pastāvot pārmaiņas tirdzniecības modelī. Ar minētā pamata otro daļu *City Cycle* apstrīdēja Padomes konstatējumu, it īpaši strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā, saistībā ar pārsūtīšanas darbībām. Otrais pamats bija

balstīts uz pamatregulas 18. panta, samērīguma principa, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Tas bija vērsts pret Padomes apsvērumiem saistībā ar *City Cycle* nesadarbošanos. Trešais pamats bija balstīts uz pienācīgas rūpības ievērošanas un labas pārvaldības principu, kā arī šīs regulas 18. panta 4. punkta un *City Cycle* tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Tā mērķis bija pierādīt, ka Padome, pirmkārt, to nav pienācīgi informējusi par savu vēlmi atteikt atbrīvojuma pieprasījumu un, otrkārt, tā nav tai sniegusi pilnīgu piekļuvi lietas materiāliem. Ceturtais pamats bija balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Tajā *City Cycle* apgalvoja, ka pret to ir īstenota diskriminējoša attieksme, salīdzinot ar kādu no tās konkurentiem, kurš izmanto tādu pašu tirdzniecības modeli. Piektais pamats bija balstīts uz minētās regulas 13. panta 1. punkta un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Tas bija vērsts pret Padomes apsvērumiem saistībā ar dempinga esamību.

27 Vispārējās tiesas sēdē Komisija savukārt apstrīdēja prasības pieņemamību kopumā, apgalvojot, ka *City Cycle* neesot nedz Šrilankas ražotājs, nedz eksportētājs, bet gan tikai vietējais pakalpojumu nodrošinātājs, kurš rīkojas Ķīnas uzņēmuma labā.

28 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa noraidīja Komisijas argumentus saistībā ar prasības pieņemamību. Būtībā tā noraidīja pirmā pamata pirmo daļu, kā arī otro, trešo, ceturto un piekto pamatu, kurus *City Cycle* bija norādījusi savas prasības pamatojumam.

29 Toties tā pieņēma pirmā pamata otro daļu. Šīs daļas pamatojumam *City Cycle* norādīja uz pirmo iebildumu saistībā ar kļūdu vērtējumā, kas pieļauta strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā. Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 82.–97. punktā analizēja elementus, kurus *City Cycle* bija sniegusi izmeklēšanas laikā. Tā secināja, ka šie elementi neļauj pierādīt, ka *City Cycle* patiešām būtu Šrilankas izcelsmes velosipēdu eksportētājs vai ka tā atbilstu pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem.

30 Otrkārt, minētā sprieduma 98. punktā Vispārējā tiesa lēma, ka Padomes rīcībā tomēr nav bijis neviena pierādījuma, kas strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā ļautu skaidri secināt, ka *City Cycle* būtu veikusi pārsūtīšanas darījumus.

31 Treškārt, pārsūdzētā sprieduma 99. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, protams, nav bijis iespējams izslēgt, ka visā prakšu, operāciju vai darbu kopumā, kuru vienīgais pietiekamais cēlonis vai ekonomiskais pamatojums bija sākotnējā antidempinga maksājuma uzlikšana pamatregulas 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, *City Cycle* veica pārsūtīšanas operācijas. Taču saskaņā ar šo judikatūru fakts, ka tā nav varējusi pierādīt, ka tā tiešām ir Šrilankas velosipēdu ražotājs vai ka tā atbilst pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem, neļāva Padomei aizmuguriski secināt, ka *City Cycle* veic pārsūtīšanas darījumus, jo šāda iespēja no pamatregulas vai judikatūras nekādi neizriet.

32 Tādēļ Vispārējā tiesa konstatēja, ka pirmā pamata otrā daļa ir jāpieņem un nav jāizskata pārējie *City Cycle* izvirzītie iebildumi.

33 Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla strīdīgās regulas 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl tie attiecas uz *City Cycle*.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

34 Apelācijas sūdzībā lietā C-248/15 P *Maxcom* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tas attiecas uz pirmā pamata otro daļu;

— pilnībā noraidīt *City Cycle* izvirzīto pirmo pamatu Vispārējā tiesā, un

— piespriest *City Cycle* atlīdzināt *Maxcom* tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

35 Apelācijas sūdzībā lietā C-254/15 P Komisija lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasību pirmajā instancē un piespriest *City Cycle* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un

— pakārtoti, nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem abās instancēs pieņemšanu.

36 Ar savu apelācijas sūdzību lietā C-260/15 P Padome lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasību pirmajā instancē un piespriest *City Cycle* atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus abās instancēs, un

— pakārtoti, nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem abās instancēs pieņemšanu.

37 Savos atbildes rakstos uz apelāciju, kas iesniegti apvienotajās lietās C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P, *City Cycle* lūdz Tiesu:

— pilnībā noraidīt apelācijas sūdzības par pārsūdzēto spriedumu;

— pakārtoti, daļēji atcelt strīdīgās regulas 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl ar šīm tiesību normām antidempinga maksājumi, kas noteikti par Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu, ir attiecināti uz *City Cycle* un ciktāl ar tiem ir noraidīts pēdējās minētās iesniegtais atbrīvojuma pieprasījums;

piespriest *Maxcom*, Padomei un Komisijai atlīdzināt *City Cycle* tiesāšanās izdevumus abās instancēs, un

— veikt visus citus pasākumus, ko Tiesa uzskata par piemērotiem.

38 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 4. augusta lēmumu lietas C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzībām

39 *Maxcom*, Padomes un Komisijas norādītie pamati lielā mērā pārklājas, un tos būtībā var apvienot četrās grupās.

40 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot *City Cycle* prasības pieņemamību. Otrkārt, *Maxcom*, Padome un Komisija būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa, piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu, ir pieļāvusi dažādas kļūdas tiesību piemērošanā. Treškārt, Padome un Komisija apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts pamatojums un tajā ir pretrunīgs pamatojums. Padome arī norāda, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tās vērtējumam iesniegtos faktus. Ceturtkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tās procesuālās tiesības.

Par pamatu, kas izriet no kļūdas tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa neesot lēmusi par prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

41 Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav izvērtējusi prasības pieņemamību, ciktāl, atbildot uz tās tiesas sēdē izvirzītajiem argumentiem, Vispārējā tiesa tikai esot konstatējusi, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 43. punktā, ka Komisija kā persona, kas iestājusies lietā, nav tiesīga izvirzīt iebildi par nepieņemamību, balstoties uz prasības nepieņemamību, otrkārt, šī sprieduma 44. punktā – ka pamats ticis izvirzīts īpaši vēlā tiesvedības stadijā un, treškārt, (šajā pašā punktā), ka Komisija esot izteikusi vien pieņēmumus, neiesniedzot pierādījumus.

42 Tomēr, pirmkārt, Komisija norāda, ka Vispārējās tiesas lēmums nevērtēt prasības pieņemamību ir pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru jautājums par nepieņemamību Savienības tiesai ir jāizvirza pēc savas ierosmes. Otrkārt, fakts, ka Komisija varējusi izvirzīt iebildi par nepieņemamību tikai tiesas sēdē, esot rezultāts Vispārējās tiesas lēmumiem neatļaut tai iesniegt iestāšanās rakstu. Treškārt, Komisija norāda, ka Vispārējai tiesai, balstoties uz lietas materiāliem, bija jāzina, ka *City Cycle* nebija pierādījusi, ka tā būtu velosipēdu ražotājs vai eksportētājs.

43 *City Cycle* apstrīd Komisijas argumentus.

Tiesas vērtējums

44 Jānorāda, ka Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 42. un 43. punktā norādīja, ka, ciktāl, pirmkārt, Komisija ir persona, kas iestājusies lietā Padomes prasījumu atbalstam, un, otrkārt, Padome nav lūgusi atzīt prasību par nepieņemamu, Komisijai nebija tiesību izvirzīt iebildi par nepieņemamību, balstoties uz šādu nepieņemamību, un Vispārējai tiesai nebija pienākuma to izvērtēt. Turpinājumā, šī sprieduma 44. punktā, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir izteikusi vien pieņēmumus šajā ziņā. Visbeidzot, šajā pašā punktā šī tiesa norādīja, ka šie pieņēmumi tikuši izvirzīti īpaši vēlā tiesvedības stadijā.

45 Tādējādi, pretēji Komisijas norādītajam, Vispārējā tiesa nav izvairījusies lemt par prasības pieņemamību. Tā ir izvērtējusi Komisijas argumentus, saskaņā ar kuriem *City Cycle* neesot nedz Šrilankas ražotājs, nedz eksportētājs, bet gan vietējais pakalpojumu sniedzējs, kurš rīkojas Ķīnas uzņēmuma labā. Šī izvērtējuma rezultātā tā norādīja, ka šie tiesas sēdes laikā izvirzītie argumenti nav pamatoti ne ar vienu jaunu pierādījumu, kas attiektos uz attiecībām starp *City Cycle* un attiecīgo Ķīnas uzņēmumu, un tādējādi esot uzskatāmi vien par pieņēmumiem. Tādējādi tā noraidīja Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

46 Tādējādi nevar uzskatīt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību. No tā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par pamatiem, kas attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā, piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu

Lietas dalībnieku argumenti

47 Otrā pamatu grupa ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 98. un 99. punktu. *Maxcom*, Padome un Komisija būtībā uzskata, ka šajos punktos ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, ciktāl Vispārējā tiesa neesot pareizi piemērojusi pamatregulas 13. panta 1. punktu.

48 Vispirms *Maxcom* un Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir nospriedusi, ka Padome nav varējusi secināt, ka *City Cycle* veic pārsūtīšanu, balstoties uz konstatējumu, ka tā īstenībā neesot Šrilankas velosipēdu ražotājs un ka tā neveicot montāžas darbības, kas pārsniegtu pamatregulas 13. panta 2. punktā noteiktās robežas. Pirmkārt, *Maxcom* uzskata, ka šīs lietas apstākļos, kad *City Cycle* ir importējusi Ķīnas izcelsmes detaļas un uz Savienību eksportējusi velosipēdus, nepierādot, ka tā ir ražotājs vai ka tās montāžas darbības pārsniedz šīs regulas 13. panta 2. punktā noteiktās robežas, ir iespējams secināt, ka pastāv pārsūtīšana. Otrkārt, *Maxcom* uzskata, ka Vispārējā tiesa "atlīdzina" *City Cycle* par to, ka tā ir sniegusi nepilnīgu, pretrunīgu un nepārbaudāmu informāciju. Treškārt, *Maxcom* norāda, ka Vispārējās tiesas vērtējums neatbilst ne pamatregulas mērķim, ne pastāvīgajai Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru Savienības iestādēm, kurām ir pilnvaras veikt antidempinga izmeklēšanu un piemērot antidempinga pasākumus (turpmāk tekstā – "Savienības iestādes"), ir liela rīcības brīvība, veicot antidempinga izmeklēšanu.

49 Otrkārt, Padome un Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini pieprasījusi, lai Savienības iestādes pierādītu, ka katrs ražotājs/eksportētājs valstī, kas ir izmeklēšanas priekšmets, būtu iesaistīts pārsūtīšanas darbībās, tādējādi krasi izmainot pierādīšanas pienākumu. Pirmkārt, pamatregulas 13. panta 1. punktā Savienības iestādēm esot noteikts pienākums veikt analīzi valsts līmenī, nevis atsevišķu eksportētāju līmenī, jo šī pēdējā analīze ir jāveic ražotājiem/eksportētājiem. Otrkārt, ar šādu interpretāciju tiktu atņemta jebkāda jēga pamatregulas 13. panta 4. punktam. Treškārt, Vispārējā tiesa esot sajaukusi "apiešanas prakses" jēdzienu ar vienu no tās izpausmēm, proti, pārsūtīšanu. Ceturtkārt, prasība, ka jākonstatē individuāla pārsūtīšana, esot pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, nosakot apiešanas esamību. Piektkārt, izvērtējot dažādos tajā iesniegtos atcelšanas pamatus, Vispārējā tiesa esot izmantojusi acīmredzami pretrunīgas "apiešanas prakses" jēdziena interpretācijas.

50 Treškārt, *Maxcom*, Padome un Komisija norāda, ka, pat ja Padomes secinājumi attiecībā uz pārsūtīšanas esamību būtu kļūdaini, strīdīgās regulas atcelšana tomēr nebūtu pamatota. *Maxcom* uzskata, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru kļūda tiesību piemērošanā attaisnojot attiecīgā akta atcelšanu tikai tad, ja šīs kļūdas neesamības gadījumā kopējais vērtējuma iznākums būtu varējis būt citāds. Turklāt Padome un Komisija atgādina, ka pārsūdzētajā spriedumā ir apstrīdēts šīs regulas preambulas 78. apsvērums, kurā Padome konstatēja, ka, tā kā ne visi Šrilankas ražotāji/eksportētāji izrādīja atsaucību un sadarbojās, šo ražotāju/eksportētāju eksports varēja tikt attiecināts uz pārsūtīšanas praksi. No šī apsvēruma tādējādi izrietot, ka pārsūtīšanas prakses caur Šrilanku konstatējums nav balstīts tikai uz konstatējumu, ka *City Cycle* izmantoja šādu praksi. Tādējādi Komisija norāda, ka, pat ja Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka *City Cycle* ir bijusi iesaistīta pārsūtīšanas darījumos, tai, pamatojoties uz pierādījumiem, kas attiecas uz citiem Šrilankas ražotājiem/eksportētājiem, un pārmaiņām tirdzniecības modelī, tomēr bija pamats secināt, ka caur Šrilanku ir notikusi pārsūtīšana.

51 *City Cycle* apstrīd šo argumentu pieņemamību, jo ar tiem tiekot apstrīdēts Vispārējās tiesas secinājums, saskaņā ar kuru nepastāvot pietiekami pierādījumi tam, ka tā būtu veikusi pārsūtīšanas darījumus, un tādējādi tie attiecoties uz faktu vērtējumu. *City Cycle* apstrīd arī šos argumentus pēc būtības.

Tiesas vērtējums

– Par pieņemamību

52 Jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai Tiesas judikatūrai tā nav kompetenta konstatēt faktus vai principā pārbaudīt pierādījumus, uz kuriem Vispārējā tiesa ir atsaukusies šo faktu pamatošanai. Proti, tāpēc, ka šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti, ir ievēroti vispārējie tiesību principi un procesuālās tiesību normas attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu, tikai Vispārējā tiesa var noteikt svaru, kāds piešķirams tajā iesniegtajiem pierādījumiem. Tādēļ šis izvērtējums, ja vien nav sagrozīti šie pierādījumi, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi ir jāpārbauda Tiesai.

53 Tomēr pierādījumu jomā piemērojamo normu apgalvota neievērošana ir tiesību jautājums, kas apelācijas tiesvedības stadijā ir pieņemams (spriedums, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44. punkts).

54 Iebildumos, kurus tās izvirza šīs pamatu grupas pamatojumam, *Maxcom*, Padome un Komisija būtībā pārmet, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi noteikumus par pierādīšanas pienākumu, kā arī pierādījumu apmēru, kāds nepieciešams, lai pierādītu apiešanas esamību saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu. Tādējādi *City Cycle* izvirzīto argumentu par šīs pamatu grupas nepieņemamību nevar pieņemt.

– Par lietas būtību

i) Ievada apsvērumi

55 Visi *Maxcom*, Padomes un Komisijas izvirzītie iebildumi šajā pamatu grupā attiecas uz pierādīšanas pienākuma jautājumu, kā arī uz pierādījumu apmēru, kāds nepieciešams apiešanas jomā apstākļos, kad daļa no attiecīgajiem ražotājiem/eksportētājiem izmeklēšanā nav sadarbojusies vai nav pienācīgi sadarbojusies.

56 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Šāda vērtējuma tiesas kontrole tādējādi ir jāattiecina tikai uz procedūras noteikumu ievērošanas, faktu, kas izvēlēti apstrīdētās izvēles veikšanai, faktiskas pareizības, acīmredzamas kļūdas šo faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības pārbaudi (spriedums, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Turklāt attiecībā uz apiešanas pierādīšanas pienākumu saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu antidempinga pasākumu apiešanas esamība ir pierādīta, ja ir izpildīti četri kritēriji. Pirmkārt, ir jābūt pārmaiņām tirdzniecības modelī starp trešo valsti un Savienību vai arī starp uzņēmumiem valstī, uz kuru attiecas Savienības pasākumi. Otrkārt, šīs pārmaiņas ir jāizraisa praksei, procesam vai darbam, kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma. Treškārt, ir jābūt apstākļiem, kas pierāda, ka Savienības rūpniecībai tiek nodarīts kaitējums vai ka tiek mazināta antidempinga maksājumu koriģējošā ietekme. Ceturtkārt, jāpastāv dempinga esamības pierādījumiem.

58 Saskaņā ar šīs regulas 13. panta 3. punktu Komisijai ir pienākums uzsākt izmeklēšanu, pamatojoties uz pierādījumiem, kuri pirmšķietami norāda uz apiešanas praksi. Saskaņā ar Tiesas judikatūru ar šo tiesību normu ir noteikts princips, saskaņā ar kuru apiešanas pierādīšanas pienākums ir Savienības iestādēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. punkts).

59 Turklāt no pamatregulas 13. panta formulējuma un sistēmas izriet, ka, lai pierādītu apiešanas esamību, šīm iestādēm ir jāveic vispārēja analīze attiecībā uz trešo valsti, uz kuru attiecas ar apiešanu saistītā izmeklēšana kopumā. Turpretī, lai pierādītu šādu apiešanu, tām nav jāanalizē katra ražotāja/eksportētāja situācija, jo šāda analīze ir jāveic pašiem šiem ražotājiem/eksportētājiem saistībā ar pieprasījumiem, kas izteikti atbilstoši šīs regulas 13. panta 4. punktam.

60 Pamatregulas 13. panta 1. punktā ir noteikts, ka, ja ir pierādīta antidempinga pasākumu apiešana, šie pasākumi var tikt attiecināti uz līdzīgu preču importu no trešajām valstīm. Turklāt šīs regulas 13. panta 4. punktā ir paredzēta iespēja šajā trešā valstī reģistrētajiem ražotājiem/eksportētājiem saņemt atbrīvojumu, ja tie šajā ziņā ir iesnieguši pieprasījumu, ja tie nav saistīti ar ražotāju/eksportētāju, pret kuru ir piemēroti minētie pasākumi, un ja tie ir pierādījuši, ka nepiemēro apiešanas praksi. Šajā tiesību normā ir precizēts, ka atbrīvojuma pieteikumiem ir jābūt atbilstoši pamatotiem.

61 Tādējādi, kā norāda Padome un Komisija, atbilstoši pamatregulas 13. panta 1. punktam Savienības iestādes ir konstatējušas antidempinga pasākumu apiešanu attiecībā uz visu minēto trešo valsti, lai gan katram individuālajam ražotājam/eksportētājam ir jāpierāda, ka tā īpašā situācija attaisno atbrīvojuma piešķiršanu šīs regulas 13. panta 4. punkta izpratnē.

62 Visbeidzot, attiecībā uz pierādījumu apmēru, kas nepieciešams, lai pierādītu apiešanu gadījumā, kad daļa no ražotājiem/eksportētājiem nesadarbojas vai arī nesadarbojas pietiekami, ir jāatgādina, ka nevienā no pamatregulas noteikumiem Komisijai, veicot izmeklēšanu par apiešanu, nav piešķirtas pilnvaras ierobežot sūdzībā norādīto ražotāju vai eksportētāju tiesības piedalīties izmeklēšanā vai iesniegt informāciju. Komisija tātad ir atkarīga no ieinteresēto pušu brīvas gribas sadarboties, lai tai sniegtu nepieciešamo informāciju (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 32. punkts).

63 Šī iemesla dēļ Savienības likumdevējs pamatregulas 18. panta 1. punktā ir paredzējis, ka gadījumā, kad kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu nepieciešamo informāciju, to nesniedz vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, var tikt izdarīti pagaidu vai galīgie konstatējumi, pozitīvi vai negatīvi (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 33. punkts).

64 Turklāt šīs pašas regulas 18. panta 6. punktā ir precizēts, ka, ja ieinteresētā puse nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

65 Apstākļos, kuriem raksturīga pilnīga ražotāju/eksportētāju nesadarbošanās, Tiesa ir nospriedusi, ka, lai gan pamatregulā, it īpaši tās 13. panta 3. punktā, esot noteikts princips, saskaņā ar kuru apiešanas pierādīšanas pienākums ir Savienības iestādēm, šīs regulas 18. panta 1. un 6. punkts ir vērsti uz to, lai būtiski atvieglotu minēto pienākumu, paredzot, ka šīs iestādes var balstīt izmeklēšanas par apiešanas esamību secinājumus uz pieejamiem datiem un ka puses, kas saistībā ar to nav sadarbojušās, var būt nelabvēlīgākā situācijā nekā tad, ja tās būtu sadarbojušās saistībā ar minēto izmeklēšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. punkts).

66 Tiesa šajā ziņā ir precizējusi, ka no pamatregulas 18. panta izriet, ka Savienības likumdevējs nav paredzējis izveidot likumīgu prezumpciju, kas ieinteresēto vai iesaistīto pušu nesadarbošanās gadījumā ļautu tieši secināt, ka pastāv apiešana, un tādējādi atbrīvot Savienības iestādes no jebkāda pienākuma sniegt pierādījumus. Tomēr, ņemot vērā iespēju nonākt pie šādiem konstatējumiem, arī galīgiem, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, un tādēļ pret pusi, kura nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji, attiekties mazāk labvēlīgi nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies, ir skaidrs, ka Savienības iestādēm ir tiesības balstīties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, kas ļauj konstatēt apiešanu pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 36. punkts).

67 Jebkurš cits risinājums varētu mazināt Savienības tirdzniecības aizsardzības pasākumu efektivitāti ikreiz, kad Savienības iestādes saskaras ar atteikumu sadarboties saistībā ar izmeklēšanu, kas vērsta uz apiešanas konstatēšanu (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. punkts).

68 Šajā gadījumā nesadarbošanās attiecas uz daļu, nevis uz visiem ražotājiem/eksportētājiem. Pirmkārt, pamatregulas 13. panta 1. punkta formulējumā nav šķēršļu tam, lai Savienības iestādes varētu konstatēt antidempinga pasākumu apiešanas esamību, pamatojoties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, gadījumā, kad ražotāji/eksportētāji, kas pārstāv būtisku attiecīgās preces importa daļu Savienībā, nav sadarbojušies vai nav pietiekami sadarbojušies izmeklēšanā. Otrkārt, nepieciešamība nodrošināt tirdzniecības aizsardzības pasākumu attaisno arī to, ka pamatlietas apstākļos minētajām iestādēm tiek atļauts pamatoties uz šādu atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, lai secinātu, ka pastāv apiešana šīs tiesību normas izpratnē.

69 Lai arī Savienības iestādēm ir atļauts pamatoties uz šādu netiešu pierādījumu kopumu, tomēr saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. un 3. punktu šiem netiešajiem pierādījumiem ir jāpierāda, ka ir izpildīti šī sprieduma 57. punktā minētie četri nosacījumi. Tādējādi attiecībā uz otro no šiem nosacījumiem šo iestāžu rīcībā ir jābūt apstākļiem, kas pierāda, ka pārmaiņas tirdzniecības modelī izriet no prakses, procesa vai darba, kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma.

ii) Par kļūdām tiesību piemērošanā, piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu

70 Iepriekš minēto apsvērumu gaismā ir jānosaka, vai, kā apgalvo *Maxcom*, Padome un Komisija, Vispārējās tiesas argumentācijā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu, ciktāl tā pārsūdzētā sprieduma 99. punktā nosprieda, ka Padome nevarēja konstatēt pārsūtīšanas darbības, kuras būtu veikusi *City Cycle*, un tādējādi apmierināja prasību, un atcēla strīdīgās regulas 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl tie attiecas uz šo sabiedrību.

71 Būtībā *Maxcom*, Padome un Komisija norāda, pirmkārt, ka, pretēji Vispārējās tiesas apgalvotajam, Padome strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā pamatoti varēja secināt par šādu pārsūtīšanas darbību esamību, balstoties uz konstatējumu, ka *City Cycle* īstenībā nav Šrilankas velosipēdu ražotājs un ka tā neveic montāžas operācijas, kas pārsniegtu pamatregulas 13. panta 2. punktā noteikto slieksni. Otrkārt, tās pārmet, ka Vispārējā tiesa esot pieprasījusi, lai Savienības iestādes pierādītu, ka katrs ražotājs/eksportētājs valstī, kas ir izmeklēšanas priekšmets, veiktu pārsūtīšanas praksi, tādējādi krasi izmainot pierādīšanas pienākumu. Treškārt, tās apgalvo, ka, pat ja Padomes secinājumi attiecībā uz pārsūtīšanas esamību būtu kļūdaini, strīdīgās regulas atcelšana tomēr neesot pamatota.

72 Ar šiem argumentiem *Maxcom*, Padome un Komisija apstrīd pārsūdzētā sprieduma 98. un 99. punktu, kuros Vispārējā tiesa ir nospriedusi, pirmkārt, ka Padomes rīcībā nebija neviena netiešā pierādījuma, kas strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā ļautu apgalvot, ka *City Cycle* būtu veikusi pārsūtīšanas darbības. Otrkārt, tā norādīja, ka fakts, ka *City Cycle* nav varējusi pierādīt, ka tā tiešām ir Šrilankas velosipēdu ražotājs vai ka tā atbilst pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem, neļāva Padomei aizmuguriski secināt, ka *City Cycle* veic pārsūtīšanas darījumus.

73 Pretēji tam, kas izriet gan no *Maxcom*, Padomes un Komisijas argumentiem, gan no pārsūdzētā sprieduma, strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā nav nekādas individuālas iespējamo apiešanas darbību, ko esot veikusi *City Cycle*, analīzes.

74 Tādējādi šis apsvērums ir iekļauts šīs regulas nodaļā ar nosaukumu "pārsūtīšana", kas ir veltīta šī sprieduma 57. punktā aprakstītajiem otrajam līdz ceturtajam nosacījumam. Šajā nodaļā Padome vispirms strīdīgās regulas preambulas 77. apsvērumā norādīja, ka saistībā ar trīs no sešām sabiedrībām, kas sākotnēji izmeklēšanā sadarbojās, tā neatklāja pārsūtīšanas darbības. Attiecībā uz pārējo eksportu uz Savienību Padome precizēja, ka netika panākta nekāda sadarbība. Turpinājumā, šīs regulas preambulas 78. apsvērumā, Padome norādīja, pirmkārt, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Šrilanku un Savienību, kas tikušas pierādītas minētās regulas preambulas 58. apsvērumā, un, otrkārt, ka ne visi Šrilankas ražotāji/eksportētāji izrādīja atsaucību un sadarbojās. No tā tika secināts, ka šo ražotāju/eksportētāju eksports uz Savienību varēja tikt "iekļauts" pārsūtīšanas darbībās. Visbeidzot, šīs pašas regulas preambulas 79. apsvērumā Padome konstatēja, ka ir apstiprinātas Ķīnas izcelsmes preču pārsūtīšanas darbības caur Šrilanku.

75 Secinājumi attiecībā uz pārsūtīšanas darbību esamību tādējādi attiecas uz visiem ražotājiem/eksportētājiem, kuri ir atteikušies sadarboties, un ir balstīti uz dubultu konstatējumu, proti, pirmkārt, ka pastāv pārmaiņas tirdzniecības modelī un, otrkārt, ka daļa no ražotājiem/eksportētājiem nav sadarbojušies.

76 Kā izriet no šī sprieduma 65.–69. punktā ietvertajiem principiem, šāds dubults konstatējums neļāva konstatēt nedz *City Cycle* kā individuāla ražotāja/eksportētāja iesaistīšanos pārsūtīšanas darbībās, nedz šādu darbību esamību Šrilankas mērogā.

77 Pirmkārt, lai gan Savienības iestādēm nepietiekamas sadarbības gadījumā ir atļauts balstīties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, lai secinātu, ka pastāv apiešana, tomēr nav nekādas tiesiskas prezumpcijas, kas ļautu tieši secināt ieinteresētās personas nesadarbošanos saistībā ar šādas apiešanas esamību. Turklāt šīm iestādēm ir jābūt netiešiem pierādījumiem, kas varētu pierādīt, ka ir izpildīts katrs no šī sprieduma 57. punktā norādītajiem četriem apiešanas esamības nosacījumiem, tostarp nosacījums saistībā ar faktu, ka pārmaiņas tirdzniecības modelī izriet no apiešanas darbībām. No tā izriet, ka Padomei nebija tiesību secināt, ka pastāv pārsūtīšanas darbības, balstoties tikai uz to, ka daļa no ražotājiem/eksportētājiem nav sadarbojušies.

78 Otrkārt, tā kā pārmaiņas tirdzniecības modelī ir pirmais no četriem nosacījumiem, kam ir jābūt izpildītiem, lai varētu pierādīt apiešanas esamību, Padome nevarēja pamatoties uz šīs esamības konstatējumu kā uz netiešu pierādījumu, pirms netika pārbaudīts otrais no šiem četriem nosacījumiem, saskaņā ar kuru šādām pārmaiņām ir jāizriet no apiešanas darbībām.

79 Tādējādi, ciktāl Padomes veiktais dubultais konstatējums strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā neļāva šai iestādei secināt nedz to, ka *City Cycle* būtu iesaistīta pārsūtīšanas darbībās kā individuāls ražotājs/eksportētājs, nedz šādu darbību esamību Šrilankas mērogā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 99. punktā nospriežot, ka Padome nebija tiesīga secināt, ka *City Cycle* ir veikusi pārsūtīšanu, un attiecīgi pieņemot prasību, un atceļot strīdīgās regulas 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl tas attiecas uz šo sabiedrību.

80 Turklāt, pretēji Padomes un Komisijas norādītajam, nekas pārsūdzētajā spriedumā neļauj uzskatīt, ka Vispārējā tiesa būtu paredzējusi pieprasīt Savienības iestādēm, lai tās pierādītu, ka katrs ražotājs/eksportētājs veic pārsūtīšanas darbības. Konstatējot, ka Padome nevarēja secināt, ka *City Cycle* būtu veikusi pārsūtīšanas darbības, un daļēji atceļot strīdīgo regulu, Vispārējā tiesa ir tikai izdarījusi secinājumus no fakta, ka informācija, kas bija Padomes rīcībā un kas ir aprakstīta strīdīgās regulas preambulas 78. apsvērumā, tai neļāva secināt pārsūtīšanas darbību esamību valsts mērogā un tādējādi neradīja faktisko pamatu tam, lai *City Cycle* būtu iesaistīta šādās darbībās.

81 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā apsvērumu grupa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pamatiem saistībā ar pamatojuma nesniegšanu, pretrunīgu pamatojumu un faktu sagrozīšanu

Lietas dalībnieku argumenti

82 Ar trešo pamatu grupu *Maxcom*, Padome un Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu. Padome norāda arī, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus, kas tika nodoti tās izvērtēšanai.

83 Pirmkārt, Padome un Komisija norāda, ka pārsūdzētais spriedums nav pienācīgi pamatots, jo Vispārējā tiesa tajā nav paskaidrojusi iemeslu, kāpēc Padome ir pārkāpusi pamatregulas 13. panta 1. punktu. No vienas puses, šī sprieduma 98. un 99. punkts neļaujot saprast, vai kļūda, kurā tiek vainota Padome, ir tikai kļūda vērtējumā vai arī acīmredzama kļūda vērtējumā. No otras puses, Vispārējā tiesa nepaskaidrojot iemeslus, kāpēc tās vērtējumam iesniegtie pierādījumu elementi, ieskaitot pieejamos datus, tai neļāva secināt, ka *City Cycle* ir iesaistījusies pārsūtīšanas darbībās.

84 Otrkārt, *Maxcom* un Komisija norāda, ka pārsūdzētā sprieduma pamatojums ir pretrunīgs. Pirmkārt, *Maxcom* apgalvo, ka minētā sprieduma 98. un 99. punktā iekļautie secinājumi esot pretrunā Vispārējās tiesas secinājumiem saistībā ar otro pamatu, it īpaši minētā sprieduma 131. un 135. punktā iekļautajiem

secinājumiem, kuros Vispārējā tiesa, pirmkārt, norādīja, ka *City Cycle* iesniegtā informācija neesot pietiekama, un, otrkārt, noraidīja iebildumu saistībā ar faktu, ka Padome attiecībā uz konstatējumu, ka *City Cycle* nav sadarbojusies, esot pārkāpusi pamatregulas 18. pantu, samērīguma principu un pienākumu norādīt pamatojumu. Otrkārt, Komisija norāda, ka no minētā sprieduma 97. punkta izriet, ka *City Cycle* iesniegtie pierādījumu elementi neļaujot pierādīt, ka tā patiesi ir Šrilankas izcelsmes eksportētājs vai ka tā atbilst pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem. Šajā ziņā Komisija vaicā, kā šie pierādījumu elementi, ja tie liecina, ka *City Cycle* īsteno apiešanu, izmantojot montāžas darbības, var nebūt pierādījums tam, ka tā ir iesaistīta arī pārsūtīšanas darbībās. Treškārt, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot apgalvojusi, pirmkārt, ka Padomes rīcībā nav netiešu pierādījumu, kas ļautu secināt, ka *City Cycle* ir iesaistīta šādās pārsūtīšanas darbībās, un, otrkārt, ka plašs pieejamo datu klāsts pārsūdzētā sprieduma 131. punktā ļāva secināt, ka *City Cycle* veica pārsūtīšanu.

85 Turklāt Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tās vērtēšanai iesniegtos faktus. Pirmkārt, ņemot vērā, ka pārsūtīšana bija pienācīgi pierādīta valsts līmenī un ka *City Cycle* nebija pamata saņemt atbrīvojumu, tā esot varējusi tikai secināt, ka *City Cycle* bija iesaistījusies pārsūtīšanas darbībās. Otrkārt, šāda sagrozīšana izrietot arī no pārsūdzētā sprieduma 83., 94., 97., 109., 112. un 121. punkta saistībā ar *City Cycle* atbrīvojuma pieprasījumu, kas izslēdz iespēju, ka tā ir atbildusi nosacījumiem, kas jāizpilda, lai montāža valstī, uz kuru attiecas izmeklēšana, izstrādājumam piešķirtu vietēju izcelsmi.

86 *City Cycle* apstrīd šos argumentus.

Tiesas vērtējums

87 Vispirms attiecībā uz iebildumiem saistībā ar nepietiekamu pamatojumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru sprieduma pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt Vispārējās tiesas argumentācijai, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt pieņemtā lēmuma pamatojumu un lai Tiesa varētu veikt savu tiesas kontroli (spriedums, 2014. gada 10. aprīlis, *Areva* u.c./Komisija, C-247/11 P un C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54. punkts).

88 Šajā ziņā, pirmkārt, apstāklis, ka pārsūdzētā sprieduma 98. un 99. punktā nav norādīts, vai Padomes pieļautā kļūda ir tikai kļūda vērtējumā vai acīmredzama kļūda vērtējumā, katrā ziņā nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu.

89 Jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek ielaušanās šo iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet gan ar to tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Tādējādi Vispārējai tiesai ir ne tikai jāpārbauda izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, uzticamība un konsekvence, bet arī jākontrolē, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava* u.c./*Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P un C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

90 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa, kā tas izriet no šī sprieduma 79. punkta, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, konstatēja, ka elementi, uz kuriem Padome balstījās, pamatojot savu secinājumu saistībā ar pārsūtīšanas darbību esamību Šrilankas līmenī, šo secinājumu nepamatoja. Ņemot vērā šī sprieduma iepriekšējā punktā minēto judikatūru, no pārsūdzētā sprieduma 98. punkta netieši, tomēr katrā ziņā izriet, ka Vispārējā tiesa minētajā punktā konstatēja acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

91 Turklāt attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa neesot norādījusi iemeslus, kuru dēļ tajā iesniegtie pierādījumu elementi tai neļāva secināt, ka *City Cycle* bija iesaistījusies pārsūtīšanas darbībās, pietiek norādīt, ka šāds arguments nav pamatots ar faktiem, ciktāl Vispārējā tiesa izklāstīja savus iemeslus. Tādējādi tā pārsūdzētā sprieduma 98. un 99. punktā norādīja, pirmkārt, ka Padomei nebija nekādu netiešu pierādījumu, kas ļautu nonākt pie šāda secinājuma, un, otrkārt, ka minētais secinājums neizrietēja no apstākļa, ka šī sabiedrība nebija pierādījusi, ka tā patiešām bija Šrilankas izcelsmes eksportētājs vai ka tā atbilstu pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem.

92 No tā izriet, ka ir jānoraida iebildums, kas izriet no nepietiekama pārsūdzētā sprieduma pamatojuma.

93 Otrkārt, attiecībā uz apgalvotajām pretrunām pārsūdzētajā spriedumā jākonstatē, pirmkārt, ka minētā sprieduma 98. un 99. punktā iekļautie konstatējumi nekādā ziņā nav pretrunā konstatējumiem saistībā ar otro pamatu, kuros Vispārējā tiesa, pirmkārt, norādīja, ka *City Cycle* nodrošinātā informācija neesot pietiekama, un, otrkārt, noraidīja iebildumu saistībā ar faktu, ka Padome esot pārkāpusi pamatregulas 18. pantu, samērīguma principu un pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl tas attiecas uz konstatējumu par *City Cycle* nesadarbošanos. Kā izriet no šī sprieduma 66. punkta, lai gan Savienības iestādēm nepietiekamas sadarbības gadījumā ir atļauts balstīties uz atbilstošu netiešu pierādījumu kopumu, lai secinātu, ka pastāv apiešana, tomēr nav nekādas tiesiskas prezumpcijas, kas ļautu tieši secināt ieinteresētās personas nesadarbošanos saistībā ar šādas apiešanas esamību.

94 Otrkārt, saistībā ar argumentu attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 97. punktu un to, ka pierādījuma elementi norādīja uz to, ka *City Cycle* ir iesaistījusies antidempinga pasākumu apiešanā, veicot montāžas darbības, pietiek norādīt, ka pārsūdzētajā spriedumā nav neviena konstatējuma attiecībā uz to, ka šī sabiedrība būtu veikusi montāžas darbības, tādējādi šis arguments nav pamatots ar faktiem.

95 Treškārt, attiecībā uz apgalvoto pretrunu starp apsvērumiem, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, Padomes rīcībā nebija nekādu netiešu pierādījumu, kas ļautu secināt, ka *City Cycle* bija iesaistīta pārsūtīšanas darbībās, un, otrkārt, ka pastāvēja plašs pieejamo datu klāsts, kas ļāva nonākt pie šāda secinājuma, jākonstatē, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju. Pārsūdzētā sprieduma 131. punktā Vispārējā tiesa noraidīja *City Cycle* iebildumus saistībā ar to, ka Padome būtu pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl pēdējā minētā tostarp neesot izskaidrojusi, kāds ir pieejamo datu, kurus tā ir ņēmusi vērā, raksturs pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē. Tādējādi Vispārējā tiesa minētajā punktā, pretēji Komisijas norādītajam, nav secinājusi, ka pieejamie dati ļauj konstatēt apiešanas esamību. Tādējādi starp pārsūdzētā sprieduma 131. un 135. punktā iekļautajiem apsvērumiem nevar tikt konstatētas nekādas pretrunas.

96 Līdz ar to arguments, saskaņā ar kuru pārsūdzētā sprieduma pamatojums ir pretrunīgs, ir jānoraida kā nepamatots.

97 Treškārt, attiecībā uz Padomes norādīto faktu sagrozīšanu ir jānorāda, pirmkārt, ka, pretēji šīs iestādes norādītajam, no šī sprieduma 79. punkta izriet, ka nevar tikt uzskatīts, ka valsts līmenī pārsūtīšanas darbību esamība būtu pienācīgi pierādīta. Otrkārt, lai gan Padome norāda, ka šāda sagrozīšana izrietot arī no pārsūdzētā sprieduma secinājumiem saistībā ar *City Cycle* atbrīvojuma pieprasījumu, kas izslēdz iespēju, ka tā ir atbildusi nosacījumiem, kas jāizpilda, lai montāža valstī, uz kuru attiecas izmeklēšana, izstrādājumam piešķirtu vietēju izcelsmi, tā neprecizē, kā Vispārējā tiesa ar šādiem secinājumiem būtu sagrozījusi tās vērtējumam nodotos faktus. Līdz ar to šis Padomes arguments ir jānoraida kā nepamatots.

98 Tādējādi arguments saistībā ar faktu sagrozīšanas esamību, kā arī trešā pamatu grupa kopumā ir jānoraida kā nepamatoti.

Par Komisijas izvirzīto pamatu saistībā ar tās procesuālo tiesību pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

99 Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa, tai aizliedzot iesniegt iestāšanās rakstu, ir pārkāpusi tās procesuālās tiesības. Šajā ziņā šī iestāde vispirms atgādina, ka Vispārējā tiesa nolēma apmierināt pieteikumu par paātrināto tiesvedību, kas saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a panta 2. punkta otro daļu, redakcijā, kas bija spēkā tiesvedības šajā tiesā laikā, izslēdz jebkādu Komisijas rakstveida iestāšanos. Tomēr minētās tiesas lēmums, ar kuru tika atļauts izmantot šo tiesvedību, neesot bijis pamatots. Tādējādi Vispārējai tiesai esot bijuši nepieciešami 19,3 mēneši sprieduma pasludināšanai, lai gan vidējais tiesvedības ilgums šajā tiesā 2014. gadā esot bijis 23,4 mēneši.

100 Turklāt Komisija precizē, ka, tiklīdz kļuva skaidrs, ka lieta ir daudz sarežģītāka, nekā Vispārējā tiesa bija prognozējusi, tā lūdza atļauju iesniegt iestāšanās rakstu procesa organizatorisko pasākumu ietvaros. Tomēr šis lūgums 2014. gada 9. jūlijā esot ticis noraidīts, nesniedzot nekādu pamatojumu. Turklāt, ņemot vērā faktisko tiesvedības laiku Vispārējā tiesā, ilgstošais Vispārējās tiesas atteikums atļaut Komisijai iesniegt rakstveida apsvērumus neesot bijis pamatots ar nepieciešamību paātrināt lietas izskatīšanu.

101 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas konstatējumi, kas tās ieskatā ir uzskatāmi par kļūdām tiesību piemērošanā, ir saistīti ar tās izmeklēšanas darbībām. Šie konstatējumi būtu bijuši atšķirīgi, ja tai būtu bijis atļauts paust savu viedokli pirms tiesas sēdes.

102 *City Cycle* apstrīd šos argumentus.

Tiesas vērtējums

103 Pirmkārt, attiecībā uz argumentu saistībā ar iespēju ar Vispārējās tiesas lēmumu atļaut izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kas bija spēkā tiesvedības šajā tiesā laikā, ir jānorāda, ka saskaņā ar šī reglamenta 116. panta 3. punktu persona, kas iestājusies lietā, pieņem lietu tādu, kāda tā ir iestāšanās laikā.

104 Šajā gadījumā Komisija pieteikumu par iestāšanos lietā Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2013. gada 17. oktobrī, savukārt *City Cycle* iesniegtais pieteikums par lietas izlemšanu paātrinātā procesā tika apmierināts ar 2013. gada 8. oktobra lēmumu.

105 Tādējādi Komisijai bija jāpieņem lieta tāda, kāda tā bija tās iestāšanās laikā, un tai nav tiesību apstrīdēt lēmumu izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā.

106 Otrkārt, attiecībā uz Vispārējās tiesas atteikumu apmierināt Komisijas iesniegto pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru Vispārējā tiesa principā ir vienīgā, kas spriež par iespējamo vajadzību papildināt tās rīcībā esošo informāciju saistībā ar lietām, kuras ir tās izskatīšanā (skat. spriedumu, 2016. gada 9. jūnijs, *PROAS*/Komisija, C-616/13 P, EU:C:2016:415, 66. punkts un tajā minētā judikatūra). Procesuālo dokumentu pierādījuma spēka esamību vai neesamību izvērtē vienīgi šī tiesa, veicot neatkarīgu faktu izvērtējumu, un uz to netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas tiesvedības ietvaros, izņemot Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu sagrozīšanas gadījumā vai tad, ja Vispārējās tiesas veikto konstatāciju būtiska neprecizitāte izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *Heli-Flight*/*AESA*, C-61/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:59, 94. punkts un tajā minētā judikatūra).

107 Šajā gadījumā Komisija nenorāda uz Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu sagrozīšanu vai Vispārējās tiesas veikto konstatējumu būtisku neprecizitāti. No tā izriet, ka tā nav tiesīga apstrīdēt atteikumu, ko Vispārējā tiesa ir vērsusi pret tās pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem.

108 Treškārt, lai arī Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas konstatējumi būtu citādi, ja tai būtu atļauts paust savu nostāju tiesas sēdē, tā tomēr neprecizē, ne kādi ir Vispārējās tiesas konstatējumi, kurus tā paredz aplūkot, nedz iemeslus, kuru dēļ šie konstatējumi būtu bijuši citādi.

109 Līdz ar to šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

110 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šīs apelācijas sūdzības ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

111 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

112 Tā kā *City Cycle* ir prasījusi piespriest *Maxcom*, Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā T-413/13, kas radušies gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzības lietās C-248/15 P, C-254/15 P un C-260/15 P noraidīt;

2) *Maxcom Ltd*, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *City Cycle Industries* tiesāšanās izdevumus lietā T-413/13, kas radušies gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

[Paraksti]